

MIMNERMI COLOPHONII,

EROTICI APUD GRAECOS POËTAE,

QUAE SUPERSUNT,

ELEGIAE,

QUAS,

VENIA AMPL. FACULT. PHILOS. UPSALIENS.

PRAESIDE

MAG. JOHANNETRANÆR,

PROFESSORE REGIO,

PASTORE SUDERCOPIENSIIUM,

PRO GRADU PHILOSOPHICO

P. P.

JOHANNES GEZELIUS

SUDERMANNO-NERICIUS. STIP. GRAFFM.

IN AUDIT. GUSTAV. DIE XV MAJI MDCCCXXXIII.

H. A. M. S.

A. Lindström

UPSALIÆ

EXCUDEBANT REGIÆ ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

1833, S. 1-10

UNIVERSITÄT MÜNCHEN

LIBRARY

1874

UNIVERSITÄT MÜNCHEN

LIBRARY

1874

Univ. Bibl.
München

UNIVERSITÄT MÜNCHEN

LIBRARY

Handwritten signature or scribble

1874

KONUNGENS TROTJENARE,
PROFESSOREN, CONTRACTS-PROSTEN,
KYRKOHERDEN ÖFVER ÖREBRO STADS,
SAMT
ÅNSTA, LÅNGBRO OCH ALBY LANDSFÖRSAMLINGAR,

HÖGVÖRDIGE OCH VIDTBERÖMDE

HERR MAGISTER

PENK OLOF GRAVANDER,

SAMT

HÖGÄDLA FRU

M. CHARLOTTA GRAVANDER,

FÖDD TROLLE,

Min vördade Morbror och Moster,

med kärlek och tacksamhet

tillegnadt

af

JOHAN GEZELIUS.

DOMINO COMMINISTRO,
LAURENTIO GRANDIN,

Parentis Amico,

suoque Fautori,

sacrum

v. d.

JOH. GEZELIUS.

MIMNERMI COLOPHONII,

EROTICI APUD GRAECOS POËTAE,

QUAE SUPERSUNT,

ELEGIAE.

MIMNERMI

PRIMA VEL ELEGIA, VEL ELEGIAE FRAGMENTUM.

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσέης Ἀφροδίτης;

Τεθναίην, ὅτ' ἐμοὶ μηκέτι ταῦτα μέλει,

Κρυπταδίη Φιλότης, καὶ μείλιχα δῶρα, καὶ εὐνή·

Ἄνθεα τῆς ἡβῆς γίνεταί ἀρπαλέα

Ἄνδράσιν ἠδὲ γυναῖξιν· ἐπὴν ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ

5

Γῆρας, ὃ τ' αἰσχροὺς ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τιθεῖ,

Ἄισι μὲν φρένας ἀμφὶ κακὰί τείρουσι μέριμναι.

Οὐδ' αὐγάς προσορῶν τέρεται ἡελίου·

Ἄλλ' ἐχθρὸς μὲν πασὶν, ἀτίμαστος δὲ γυναῖξιν·

Οὕτως ἀργαλέην γῆρας ἔθηκε Θεός.

10

Hvad år lif, hvad nøje, førutan den gyldene Kypris?

Mätte jag dö, när ej mer lifvar mig Kypris' behag,

Lifvar mig kärlekens bådd, och des ljufliga, lönliga gårder! —

Ungdomsblomman i dag myser, förtjusande, skön,

Myser för yngling och mö — dock snart, när sig närmar den
trumpna

5

Ålderdomen, som gör äfven den sköna till ful;

Då kringlita ditt bröst beständigt de snöda bekymren.

Knapt, när solen du ser, mera du fågnas af den.

Ynglingar skrämmar du bort: misaktande tårnor dig gåcka,

Ålderdomen har Gud blott till förargelse gjort.

10

In MIMNERMI Fragmentum I.

MIMNERMUS, qui nonnumquam scribitur *Μίμνερμος*, e Colophone, Ioniae oppido, suos duxerat natales. Parum de ipso constat. Nec parentes quidem noti, nec aetas. Vixisse traditur temporibus septem Graeciae sapientium, vel aliquanto prius, Solonique, Atheniensium nomothetae, paene aequalis: ideoque 600 ferme ante natum CHRISTUM annos florens. Clarissimus fuit Elegiarum gnomique carminis conditor, juvenilis aetatis, laetitiae, voluptatisque celebrator, sed senectutis, et, quae eandem sequuntur, malorum acerbissimus osor hostisque timidissimus. Quae scripsit, quae cecinit, aetatis injuria perdidit. Fragmenta, quae manent residua, apud STOBÆUM, DIOGENEM *Laërtium*, et PLUTARCHUM servata, poëtam produunt praeclarum, suavem, et ditem Gratiarum alumnus, qui, quum vernae vitae delicias cantat floridumque laetioris juventae campum pervadit, numquam humi serpit. Immortalem a PROPERTIO tulit MIMNERMUS, vates eroticus, laudem:

Plus in amore valet Mimnermi versus Homero. I. 9. 11.

Mera i kärlek förmår Mimnermus, än sjelfve Homerus.

Eandem quoque tulit laudem ab inventione versus Pentametri, qui alterum in carmine Elegiaco constituit versiculum, quinque pedibus constantem et acatalecticum. "Ingenii stat sine morte decus." — Sua quoque MIMNERMO fuit, ut cuique, certe Erotico, poëtae, amasia, nomine *Nanno*, quam in oculis, animo et ore ferebat. Et MIMNERMI et *Nannus* meminit ROSIDIPPUS, *Epig.* x, meminit HERMESIANAX *El.* v. 35. Ille:

Ναννοῦς καὶ Λύδης ἐπίχει δύο, καὶ Φέρ' ἑρασῶν,

Μιμνέρμου καὶ τοῦ σώφρονος Ἀντιμόχου.

Συγκέρασον τὸν πέμπτον ἐμοῦ· τὸν δ' ἐκτὸν ἑαυτοῦ,
 Ἡλιόδωρ', εἶπας ὅσ' ἔργων ἔτυχεν·

Ἐβδομον Ἡσιόδου, τὸν δ' ἔγδοον εἶπὸν Ὀμήρου·

Τὸν ἕνατον Μουσῶν· Μνημοσύνης δέκατον. i. e.

Två glas fyll åt Nanno och Lyda! - åt flickornas fästman,

Åt Mimnermos jemvål och åt Antimachos två! -

Blanda det femte åt mig: det sjette åt honom, den sälle,

Som du bland ålskare valt, Heliadora! till din.

Sjunde Hesiodos egna: det åttonde egna Homeros:

Nionde Musernas tal: tionde Musernas mor.

Hic vero, qui MIMNERMUM Pentametri arguit inventorem, et
 comissantium symposiarcham, haec subjicit:

Μίμνερμος δὲ, τὸν ἠδὺν ὃς εὖρετο, πολλὸν ἀνατλάς,

Ἦχον, καὶ μαλακοῦ πνεῦμ' ἀπὸ πενταμέτρου,

Καίετο μὲν Ναννοῦς, χαλῶ δ' ἐπὶ πολλάκι κάλω,

Κνημοθεῖς κόμους στείχ' ἀνακοιρανέων. i. e.

Efter många besvär, Mimnermos Pentametern uppfann,

Ledd af des ljustigt och vekt tonande anda och klang:

Glödde för Nannos behag: och ofta i nattliga dansar

Följde, som lagets regent, aldrig, med linkande fot.

V. 1. Hunc versum e MIMNERMO repetit PLUTARCHUS in lib.
 περὶ ἀρετῆς ἠθικῆς; sed ibidem pro τῆς δὲ βίος, &c.
 legitur:

Τῆς δὲ χάρις, τίτε τερπνὸν ἀνευ χρυσῆς Ἀφροδίτης.

In tantum PLUTARCHUS differt a STOBÆO, quem sequi vide-
 tur BRUNCK, cujus Graecum exemplar nos sub manibus habe-
 mus. — Ad hunc versum respexit HORATIUS, I. Ep. VI. 65,
 ad Numicium:

Si, Mimnermus uti censet, sine amore jocisque

Nil est jucundum; vivas in amore jocisque. i. e.

*Om, som Mimnermus har tyckt, slått intet på jorden är roligt,
Utan kärlek och joller; så lef då i kärlek och joller.*

V. 5. Male apud STOBÆUM legitur ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλ-
θῃ, quae est constructio Grammatices soloeca. BRUNCK hanc
scite correxit, et adsumsit ἐπήν.

Bellulam hujus elegiae versionem, quam dedit Franco-gallus,
nescio quis, nemo non hic libenter leget:

Que seroit, sans amour, le plaisir et la vie?

Puisse-t-elle m' être ravie,

Quand je perdrai le gout d'un mystere amoureux,

Des faveurs, des lieux faits pour les amants heureux.

Cueillons la fleur de l' âge: elle est bientôt passée:

Le sexe n'y fait rien: la vieillesse glacée

Vient avec la laideur confondre la beauté.

L'homme alors est en proie aux soins, à la tristesse.

Hai des jeunes gens, des belles maltraité,

Du soleil à regret il souffre la clarté.

Voilà le sort de la vieillesse.

II.

Ἡμεῖς δ' οἶά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὄρη

Ἴηρος, ὅτ' ἀψ' αὐγὴ αὐξεται ἡελίου.

Ταῖς ἡμελίοι, πῆχυιον ἐπὶ χρόνον ἀνδρῶν ἦβης

Τερπόμεθα, πρὸς Θεῶν εἰδότες οὔτε καιρὸν;

Οὔτ' ἀγαθόν. Κῆρες δὲ παραξήκασι μέλαιναι.

5

Ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέον,

Ἡ δ' ἐτέρη θανάτιο. Μίνυθα δὲ γίγνεται ἦβης

Καρπὸς, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίθνεται ἡέλιος.

Αὐτὰρ ἐπήν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὄρης,

Αὐτίκα δὴ τεθνάσαι βέλτιον, ἢ βίωτος.

10

Πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίνεται· ἄλλοτε δ' οἶκος

Τευχεῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·

'Ἄλλος δ' αὖ παιδῶν ἐπιδέυεται, ἂν τε μάλιστα

Ἰμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀθήν·

'Ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἐστὶν 15

Ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ δίδῃ. i. e.

Like de löf, som födas utaf mångblommande vårens

Timma, när helsande soln vidgar sitt strålande bloss,

Vi åt vårt ungdomslifs majblommor oss fågne, en alnslång

Tid; och, vid Gud, ej förstå hvad som är ondt, eller godt.

Stådre oss stå vid sidan de svartliga Ödesgudinnor: 5

Ena oss förer emot krämpiga dagarnas gråns:

Andra mot dödens. — Så snabbt, kortvarigt, förblommar vår
ungdoms

Frukt, som solen en dag jorden med strålar besår.

Men, såsnart slutgrånsen utaf den vårliga åldren

Vi gått öfver, o! då bättre, än lefva, är dö. 10

Då våldis sinnet af många betryck. En sörjer, att huset

Lutar till fall: och af nöd drifves till smärtliga död.

Andre för allting önska sig barn; men med önsknigen ofylld

De bortvandra ifrån jorden till skuggornas hem.

Sinneförderfvande sot ansåktar en annan. — Af menskor 15

Ingen vål finnes, den ej ordnades många betryck.

In MIMNERMI Fragmentum II.

V. 1—16. Hanc quoque MIMNERMI elegiam STOBÆO debemus, industrio Graecarum artium conservatori. — Humanae vitae cum foliorum cito flaccescentium mobilitate inconstantiam comparat, et mira pulchritudine exhibet HOMERUS, in memorando Glauci ad Diomedem responso, *Iliad.* VI, 146:

Τυδείδη μεγάθυμε, τῆ γενεῆν ἐρσεῖνεις;

Οἷν περ Φύλλων γενεῆ, τοιήδε καὶ ἀνθρώων.

Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ θ' ὕλη
 Τηλεθάωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὦρη·

Ὡς δ' ἀνδρῶν γενεή· ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει. &c.

O! storsinte Tydeid, hvi forskar du efter min ättstam?

Sådan som löfvens lott, är äfven det menckliga slägtets.

Löfven en vind förblåser till marken; men knoppande skogen
 Skjuter dock andra igen, som frodas i vårliga timman.

Sådan är menniskors slägt: en växer: en annan försvinner.

Eandem habet ἔννοιαν SIMONIDES, apud CLEMENTEM *Alexan-*
drinum IV, ubi verba exstant:

Ὡς δ' αὐτῶς καὶ Φύλλα φύει ζειδωρος ἄρουρα·

Ἄλλα μὲν ἐν μελίῃσιν ἀποφθίνει, ἄλλα δὲ φύει·

Ὡς δὲ καὶ ἀνθρώπου γενεὴ καὶ Φύλλον ἐλίσσει. i. e.

Liksom det bördiga fålt framskjuter förvanskliga löfven:

Andra förvissna på askarnas trån, och andra sig froda:

Så i bilden af löf omförer sig menckliga slägtet.

Qui plura hujuscemodi similitudinīs loca inspicere cupit, is,
 precor, praeter cetera adeat sacrum *Ecclesiasten* XIV. 18.

III.

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὶν παραμείψεται ὦρη,

οὐδὲ πατὴρ παισὶν τίμιος, οὔτε φίλοις.

Den, som fordom var skön, skall icke, när våren förbigått,

Hyllas af vänner, som vån: hyllas, som fader, af barn.

In MIMNERMI Fragmentum III.

Hoc distichon egregie, pro consuetudine sua, in Latinum
 transtulit magnus ille *Hugo* GROTIUS, ingenio et opere ad-
 mirabilis:

Hunc, qui pulcher erat quondam, quum canuit aetas,

Jam sua nec soboles, jam nec amicus amat.

IV.

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἀφθιτον ὁ Ζεὺς,
Γῆρας, ὃ καὶ θανάτου βίγιον ἀργαλέου.

*Zeus åt Tithónos beskärde till skänk en evinnerlig plåga -
Ålderdomen. Ej är döden ett hårdare ondt.*

IN MIMNERMI FRAGMENTUM IV.

Tithonus, Τιθωνός, Laomedontis frater, omnium formosissimus fuisse dicitur, et ob hanc formositatem ab Aurora, amore ejus correpta, in infaustum rapus conjugium. Unde EUSTATIUS, HOMERI interpres, auctor est, poni pro infelici sene Tithonum. Scilicet, quamvis immortalitatem a Diis impetrasset, non tamen decrepitae caruit senectutis incommodis, ipsum immortalitatis divinitus concessae munus subsecuturis. Itaque, taedio aetatis gravescentis, in cicadam petiit mutari, petitumque obtinuit, quum, ut FLACCUS ait, "longa Tithonum minuit senectus." Cfr Mythographos. — Senectutis suae pertaesus, eodem sensu, exclamat LUCILIUS, Graecus et Anthologicus vates:

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὐχεται, ἀζιός ἐστι.

Γηράσκειν πολλὰς εἰς ἑτέων δεκάδας. 120.

*Den, som är gammal, och vill fortleva, i sanning förtjenar,
Öfveråldras intill många dekader af år.*

V.

Αὐτίκ' ἐμοὶ κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἀσπετος ἰδρώς,

Πτοιοῦμαι δ' ἑσθρῶν ἀνδρὸς ὀμηλικῆς

Τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν, ἐπεὶ πλέον ἄφελον εἶναι.

Ἄλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται, ὥσπερ ἕναρ,

Ἦβη τιμήσσαι τὸ δ' ἀργαλέα καὶ ἀμορφον

Γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,

Ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἀτιμον, ὃ τ' ἀγνωστον τιθεῖ ἄνδρα.

Βλάπτει δ', ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

Outsläcklig omkring min kropp nedflyter mig svetten:

Och jag förskräcks, när jag ser värliga dagarnas ros,
Lika förnöjlig, som skön, långt förr, än hon borde, försvinna.

Liksom, efter ett kort gycklande, drömmen förgår;

Likså förflyr vår lifvets behag. Vanställande, qvaltung,

Ålderdomen oss då hänger om hjessan sitt dok. —

Så oårad, som skydd, hon försätter den kände till okänd:

Skapar villor och men, gjuten om ögon och själ.

In MIMNERMI Fragmentum v.

Tres illos, qui primi sunt, versus, quique in *Stobaeano* exemplari deficiunt, e *THEOGNIDE* se inquit supplevisse *BRUNCK*. Etenim tria prima apud illum leguntur disticha in aliis editionibus ad v. 1011. — Ut in v. 6 γῆρας ὑπερκρέματα, senectus impendit; sic apud *SIMONIDEM*, Ep. XIII, θάνατος ἐπικρέματα, mors inevitabilis capitibus nostris imminet. Locus est didacticus:

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος,

Ἄπρακτοι δὲ μελιθόες.

Ἄϊωνι δὲ πειρῶν πόνος ἀμφὶ

Πόνῳ· ὁ δ' ἀφύκτος ὁμῶς

Ἐπικρέματα θάνατος.

Κείνου γὰρ ἴσον λάχρον μέρος

Οἱ τ' ἀγαθοὶ, ὅς τις τε κακός.

Blott svaghet är en dödligs kraft:

Blott verklöst omak all hans vårdnad.

Kort är hans tid: blott möda mångå

Med möda. Oundviklig, hänger

Uppöfver hjessan dödens glaf,

Som mättar lika lott åt alla,

Ät hög och låg, åt god och ond. —

VI.

Αἶ γὰρ ἄτερ νόσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδῶνων
 Ἐξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

*Ack! om jag sjukdomsfriad, och utan för tunga bekymmer,
 Fick upphimna mitt lifs sextioåriga lott! —*

IN MIMNERMI Fragmentum VI.

Hoc distichon apud DIOGENEM Laërtium in vita SOLONIS legitur, e quo, quasi postliminio, illud restituit BRUNCKIUS. Continetur his lineis tenerrima MIMNERMI de mente sana in corpore sano formosoque precatiuncula, quae cum SIMONIDIS dignissimis suspiriis, cujuscumque hominis memoriae serio mandandis, consona est. Sonat SCOLIUM XI:

Ἵγιαίνεν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῶν·
 Δεύτερον δὲ, Φυῶν καλὸν γενέσθαι,
 Πλουτέειν δ' ἀδόλως τρίτον, κ' ἔπειτα
 Τέταρτον, μετὰ τῶν φίλων συνηβῶν·

*Att vara frisk; är först min bön:
 Sen, att, till kropp och ande skön,
 Bli sveklöst rik; och, med de godas,
 De visas aktning till min lön,
 Bland vänner, fridsäll, le och frodas.*

VII.

Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἔσμεν εὐκλεεῖ
 Ζῶντι φθονῆσαι, κατθανόντα δ' αἰεῖσαι.

*På berömliga män alle vi afundsamt
 Se, når ån de lefva; rose dem, når de døtt.*

In MIMNERMI Fragmentum VII.

Hanc sententiam HORATIUS fecit suam, L. III. Od. 24:

Virtutem incolumem odimus:

Sublatam ex oculis quaerimus invidi.

VIII.

Ἐποῖα δὲ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν,
 Τὰ φαῦλα μείζω, καὶ τὰ δεινὰ ὑπέρφροβα,
 Πυργούντες αὐτοῦς. i. e.

*Till vana medici sig gjort,
 Med tro, att tala vist och varligt,
 Att ge det lumpna namn af stort,
 Det farliga af öfverfarligt.
 Med dessa namn, med denna lärå
 De torna opp sin egen åra.*

FINIS.

Univ. Bibl.
München